

Et andet forhold, der kan få indflydelse på de samfundsmæssige omkostninger forbundet med anvendelsen af mekanismerne, er størrelsen af afgiften på CDM, samt en eventuel udvidelse af en sådan afgift til de to andre mekanismer. Begge spørgsmål er stadig under forhandling. Ifølge Kyoto-protokollen skal en del af afgiften på CDM finansiere administrative omkostninger, og en anden del skal hjælpe særligt udsatte udviklingslande med at dække omkostningerne ved at tilpasse sig til klimaforandringerne. Det skønnes, at afgiften vil kunne blive 2-10 pct., hvilket sammenlagt vil hæve omkostningerne ved køb af CDM reduktioner med 0-3 pct. Denne vurdering er dog forbundet med stor usikkerhed, da prisen på kvoter har stor effekt på resultatet, og da den forventede kvotepris er vanskelig at skønne.

En eventuel manglende *overholdelse* af Danmarks forpligtelser vil sandsynligvis medføre økonomiske konsekvenser i form af en strafrente, der vil relatere sig til priserne på handel med drivhusgaskvoter. De præcise regler herom i protokol-regi er endnu ikke endeligt fastlagt, og de vil med hensyn til EU være en del af Europa-Kommissionens kommende forslag om EU's samlede ratifikation, jf. afsnit 8. Et lands eventuelle manglende overholdelse af reduktionsforpligtelserne vil under alle omstændigheder først kunne konstateres, og derfor eventuelt have konsekvenser, efter den første forpligtelsesperiodes udløb i 2012, bl.a. fordi de nødvendige emissionsopgørelser først vil foreligge i 2014.

7. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Efterlevelsen af Kyoto-protokollens generelle forpligtelser om overvågning og afrapportering m.v. skønnes ikke direkte at medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser eller administrative konsekvenser for erhvervslivet.

I forbindelse med Folketingets samtykke til ratifikationen skal der som nævnt ikke tages stilling til forslag til virkemidler eller initiativer, der vil bidrage til Danmarks kvantitative målopfyldelse i henhold til protokollen, vil Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen således ikke i sig selv medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Konsekvensvurderinger er indgået i beslutningsgrundlaget i forbindelse med de virkemidler, der allerede er gennemført eller vedtaget, og de vil tilsvarende indgå i grundlaget for kommende beslutninger om virkemidler.

Danmarks klimainsats har til formål at opnå reduktioner bredt i samfundet samt de steder, hvor lave reduktionsomkostninger er mulige under hensyntagen

til erhvervenes internationale konkurrenceevne. Der er i den forbindelse som opfølgning på *Klima 2012* igangsat yderligere analyser med henblik på at sikre en omkostningseffektiv indsats på tværs af samfundssektorer og drivhusgasser, herunder vurdering af anvendelsen af Kyoto-mekanismerne, jf. afsnit 4.2.

Ikrafttrædelsen af Kyoto-protokollen vil medvirke til en udvidet global efterspørgsel på miljøvenlig teknologi, m.v. Det danske erhvervsliv står stærkt på det grønne globale marked, og ikrafttrædelsen af Kyoto-protokollen forventes at medvirke til at styrke erhvervslivet eksportmuligheder på dette område.

I øvrigt henvises til omtalen i afsnit 6 af de samfundsøkonomiske konsekvenser.

8. Forholdet til EU

Inden for de områder, som Kyoto-protokollen dækker, er der delt kompetence mellem EU og medlemsstaterne. Medlemsstaterne er desuden blevet enige om den såkaldte byrdefordelingsaftale, som nærmere fastlægger de enkelte medlemsstats forpligtelser i henhold til EU's samlede målsætning om en reduktion på 8 pct. i 2008-12 i forhold til emissionerne i 1990, jf. bilag 2. Danmark er derfor juridisk og politisk forpligtet til at ratificere samtidig med EU og dens medlemsstater.

På baggrund af de foreløbige oplysninger må det forventes, at ratifikationsproceduren i medlemsstaterne vil kunne tage op til halvandet år fra det tidspunkt, hvor der ligger en politisk aftale, der udmønter protokollen. Regeringen vil ikke kunne ratificere før de øvrige EU-lande, men Danmark kan ved hurtigst muligt at færdiggøre den nationale proces lægge et politisk pres på Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande for at fremskynde processen.

Europa-Kommissionen har oplyst, at de juridiske krav til ratifikation fra EU's side er en rådsbeslutning om ratifikation. Byrdefordelingsaftalen, som skal vedlægges EU's og medlemsstaternes ratifikation, skal endvidere gives en juridisk bindende form, og der skal udarbejdes en erklæring om, hvordan kompetencen er fordelt internt i EU. De politiske krav er, at der bliver indgået en international aftale om regler og retningslinier for udmøntning af protokollen og at der internt i EU bliver vedtaget implementeringsforanstaltninger, som gør det muligt at opfylde forpligtelserne i protokollen.

Som anført i *Klima 2012* har EU's miljøministre i juni 1998 peget på en række områder, hvor fælles politikker og virkemidler kan have en gunstig indvirkning på EU's opfyldelse af Kyoto-forpligtelsen. Senest har miljøministrene i oktober 2000 vedtaget råds-